RUPERTUS TUITIENSIS

Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh.

Seite 19r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26000
Copyright: Admont, Benediktinerstift

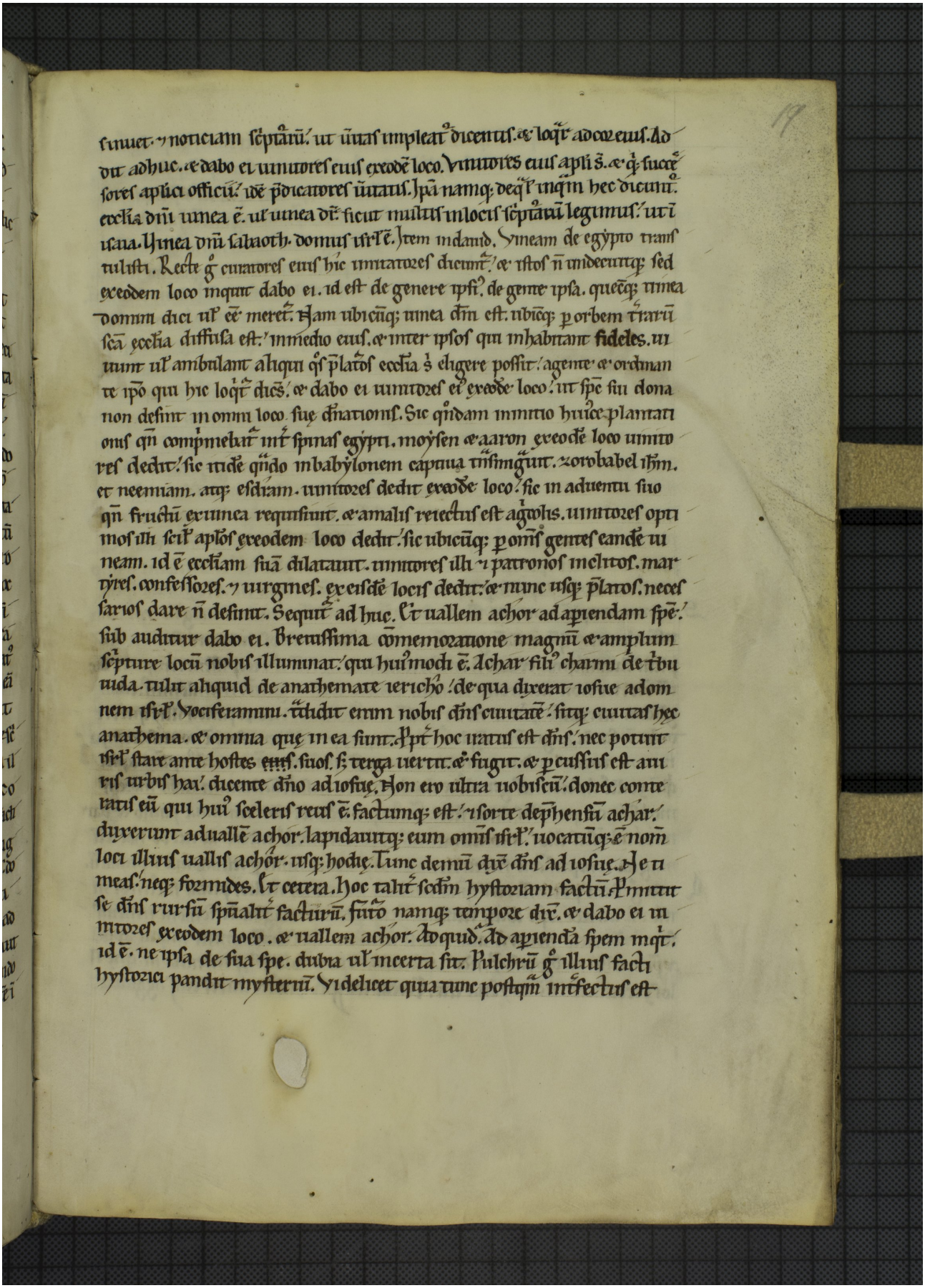

sinuet. ⁊ noticiam sẽptãrũ. ut ũuas impleat dicentis. & loqr adeo eius. Ad
dit adhuc. & dabo ei uinitores eius exodẽ loco. Vinitores eius apli s̃. & q̃ succe
sores aplici officii. uel p̃dicatores ũitatis. Ipa namq; deq̃ inq̃it hec dicunt.
ecclia dñi uinea ẽ. ut uinea dr̃. sicut multis in locis sẽptãrũ legimus. ut ĩ
isaia. Vinea dñi sabaoth. domus israel ẽ. Item in dauid. Vineam de egypto trans
tulisti. Recte g̃ cultores eius hic uinitores dicunt. & istos ñ indecuitq; sed
exodem loco inquit dabo ei. id est de genere ipsi. de gente ipsa. quecq; uinea
domini dici ut ẽ meret. Nam ubicũq; uinea dñi est. ubicq; p orbem terrarũ
sca ecclia diffusa est. in medio eius. & inter ipsos qui inhabitant fideles. ui
uunt ut ambulant aliqui q̃s platos ecclia s̃ eligere possit. agente & ordinan
te ipo qui hic loqr̃ dicens. & dabo ei uinitores ei exode loco. ut spe sui dona
non desint in omni loco sue dnationis. Sic quidam in initio huice plantati
onis qn̄ compmebat int spinas egypti. moysen & aaron exodẽ loco uinito
res dedit. sic iterũ quando in babylonem capiua transmigrant. zorobabel ihm.
et neemiam. atq; esdram. uinitores dedit exode loco. sic in aduentu suo
qn̄ fructũ ex uinea requisiuit. & amalis reiectus est a gentis. uinitores opti
mos ihs scil aplos exodem loco dedit. sic ubicũq; p omis gentes eandẽ ui
neam. id ẽ ecclam suã dilatauit. uinitores illi ⁊ patronos martires. confessores. ⁊ uirgines. ex eisdẽ locis dedit. & nunc usq; platos. neces
sarios dare ñ desinit. Sequit ad huc. Et uallem achor ad apiendam spẽ.
sub auditur dabo ei. Breuissima cõmemoratione magnũ & amplum
sẽpture locũ nobis illuminat. qui hui modi ẽ. Achar filii charmi de tribu
iuda tulit aliquid de anathemate iericho. de qua direxat iosue ad om
nem israel. Vociferamini. tulit enim nobis dñs ciuitatẽ. sitq; ciuitas hec
anathema. & omnia que in ea sunt. Ppter hoc iratus est dñs. nec potuit
israel stare ante hostes suos. sed terga uertit. & fugit. & percussus est ami
ris urbis hai. dicente dño ad iosue. Non ero ultra uobiscũ. donec conte
ratis eũ qui hui sceleris reus ẽ. factumq; est. ⁊ sorte deprehensũ achar.
duxerunt ad uallẽ achor. lapidauitq; eum omis israel. uocatũq; ẽ nomen
loci illius uallis achor. usq; hodie. Tunc demũ dixit dñs ad iosue. Ne ti
meas. neq; formides. Et cetera. Hoc talit secdm hystoriam factũ. Promittit
se dñs rursũ spualit facturu. futo namq; tempore dir. & dabo ei in
initores exodem loco. & uallem achor. ad quid. ad apienda spem inq̃it.
id ẽ. ne ipsa de sua spe. dubia ut incerta sit. Pulchrũ g̃ illius facti
hystoria pandit mysteriũ. Videlicet quia tunc postqm̄ infectus est